

*Sygn. akt IV Ka 630/13*

## WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

*Dnia 6 grudnia 2013 roku.*

*Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:*

*Przewodniczący SSO Marta Legeny-Błaszczyk (spr.)*

*Sędziowie SO Ireneusz Grodek*

*del. SR Bartłomiej Niedzielski*

*Protokolant* Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Urbańskiej

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2013 roku

sprawy **R. B.**

oskarżonego z art.18§3 kk w zw. z art.278§1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 19 września 2013 roku sygn. akt II K 597/13

na podstawie art.437§2 kpk i art.438 pkt 1, 2 kpk **uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego R. B. i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Tomaszowie Mazowieckim do ponownego rozpoznania.**

*Sygn. akt IV Ka 630/13*

## UZASADNIENIE

R. B. został oskarżony o to, że w dniu 01 lutego 2013 roku na terenie posesji zakładu (...) w N. gm. U., pow. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. K., udzielili pomocy M. W., J. W., T. B. i C. W. w dokonaniu przez nich czynu zabronionego w postaci kradzieży żeliwnych elementów o łącznej wadze 680 kg i wartości 306 złotych w ten sposób, że dostarczyli im środek przewozu służący do przewiezienia wszystkich osób jak i skradzionego mienia tj. o czyn z art. 18 & 3 kk w zw. z art. 278 & 1 kk.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim wyrokiem z dnia 19 września 2013 roku w sprawie II K 597/13 uznał oskarżonego R. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 19 & 1kk w zw. z art. 278 & 1 kk i art. 33 & 2 kk wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

na podstawie art. 69 & 1 i 2 kk, art. 70 & 2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat;

na podstawie art. 73 & 2 kk oddał oskarżonego pod dozór kuratora;

wymierzył oskarżonemu opłatę w kwocie 150 złotych oraz zasądził kwotę 120,50 złotych tytułem zwrotu wydatków.

### **Wyrok ten zaskarżył w całości prokurator na niekorzyść oskarżonego R. B..**

Apelacja w postaci sprecyzowanej na rozprawie apelacyjnej oparta została na wywiedzionym z podstawy art. 438 pkt 1 i 2 kpk zarzucie:

- obraży przepisu prawa materialnego w postaci art. 70 & 2 kk wyrażającej się warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat, pomimo tego że oskarżony w czasie orzekania był młodociany, co winno skutkować w tej sytuacji obligatoryjnym warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat;

- obraży przepisów postępowania karnego mającej wpływ na treść zapadłego orzeczenia, a mianowicie art. 335 § 1 kpk i art. 343 § 7 kpk, wyrażającej się w tym, że na posiedzeniu wyznaczonym w celu rozpoznania wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, złożonym w trybie art. 335 & 1 kpk sąd pierwszej instancji wydał wyrok nie odpowiadający treści tego wniosku.

W konkluzji zmodyfikowanej na rozprawie apelacyjnej skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Tomaszowie Mazowieckim.

### **Sąd Okręgowy zważył co następuje.**

Apelacja okazała się być zasadna a sformułowany w niej wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tomaszowie Mazowieckim zasługiwał na uwzględnienie.

Podniesiony w niej zarzut naruszenia art. 70 § 2 kk. w realiach przedmiotowej sprawy, jawi się jako trafny zaś argumentacja przytoczona przez oskarżyciela publicznego na jego poparcie, podlega akceptacji..

Sąd Rejonowy bowiem pomimo prawidłowego ustalenia, że oskarżony R. B. jest osobą młodocianą warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec niego kary na okres próby 2 lat, podczas gdy zgodnie z treścią art.70 & 2kk okres próby w stosunku do takiego sprawcy wynosi od 3 do 5 lat.

W świetle powyższego trzeba zatem zgodzić się z twierdzeniem apelacji, że zaskarżony wyrok został wydany z rażąco obrażając prawa materialnego, albowiem określenie okresu próby na 2 lata nie pozostaje w zgodzie z art. 70 § 2 kk

Nadto, jak zasadnie podnosi skarżący, wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim wydany został z naruszeniem przepisów art. 335 § 1 kpk w zw. z art. 343 § 7 kpk. Sąd ten bowiem warunkowo zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat postąpił w sposób nieodpowiadający przyjętym uzgodnieniom pomiędzy oskarżonym i prokuratorem, kształtującym okres próby na 3 lata i treści zaakceptowanego przez siebie uprzednio wniosku.

Wyrok wydany w trybie art. 335 kpk nie może zawierać innych rozstrzygnięć niż te, które uzgodnione zostały z oskarżonym i ujęte zostały we wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, zawartym w akcie oskarżenia. Jednocześnie w sytuacji zmiany ustalenia poczynionego w trybie art. 335 § 1 kpk w zakresie wymiaru kary i środka karnego sąd winien, uznając na podstawie art. 343 § 7 kpk, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku, skierować sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych, bądź poddać tę kwestię pod rozwagę stron.

Zmiana treści wniosku dokonana samodzielnie przez sąd stanowi wszak zmianę warunków porozumienia zawartego pomiędzy prokuratorem a oskarżonym. Każda modyfikacja treści wniosku wymaga zatem zgody stron, a bez uzyskania ich akceptacji odnośnie dokonanych zmian, wniosek nie może stanowić podstawy wydania wyroku na podstawie art. 343 § 6 kpk. Niedopuszczalne zatem jest przychylenie się przez sąd do wniosku, a następnie odmienne orzeczenie bez wcześniejszej inicjatywy w sprawie jego korekty.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy dostrzec należy, iż Sąd Rejonowy samodzielnie, bez zgody uprawnionych stron dokonał zmiany warunków zawartego porozumienia, przy czym zmiany tej dokonał - jak sam

wskazał w pisemnych motywach orzeczenia – na skutek błędu zaistniałego w czasie redagowania wyroku. Tymczasem wyrażenie zgody na wydanie wyroku skazującego na zasadach określonych w art. 335 kpk, powinno prowadzić do orzekania zgodnie z postulatami zawartymi we wniosku o skazanie bez rozprawy. Występując zaś z jakąkolwiek inicjatywą dokonania modyfikacji wniosku, nie tylko nie można tego wniosku uwzględnić, lecz wręcz niezbędne jest, stosownie do art. 343 § 7 kpk, skierowanie sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych.

Nie ulega wątpliwości, że wskazane naruszenie miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Zważyć również należy, że z dniem 09 listopada 2013 roku weszła w życie ustawa z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, która w art. 2 pkt.4 wprowadziła zmianę w art. 119 & 1 kw, powodując że otrzymał on brzmienie: „Kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza ¼ minimalnego wynagrodzenia podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”

Natomiast minimalne wynagrodzenie brutto w roku 2013, a więc w czasie orzekania przez sąd odwoławczy, wynosi 1600 złotych, a Tak więc aby czyn polegający na kradzieży mienia stanowił przestępstwo z art. 278 & 1 kk wartość przedmiotu zaboru w celu przywłaszczenia musi wynosić co najmniej 400 złotych.

W przedmiotowej sprawie oskarżony R. B. udzielił pomocy innym sprawcom do kradzieży żeliwnych elementów wartości 306 złotych.

W związku powyższym załączony do aktu oskarżenia wniosek o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy w dalszym toku postępowania nie może zostać uwzględniony a sprawę należy skierować na rozprawę główną, na której Sąd Rejonowy procedować będzie według przepisów kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, jako że czyn zarzucany aktem oskarżenia nie stanowi już przestępstwa lecz wykroczenie z art. 119 & 1 kw

Art. 4 & 1 kk nakazuje bowiem stosowanie ustawy nowej w sytuacji ,w której w czasie orzekania obowiązuje inna ustawa aniżeli w czasie popełnienia czynu.

Z powyższych względów należało uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tomaszowie Mazowieckim, w toku którego sąd ten winien mieć na uwadze wszystkie kwestie podniesione w niniejszym uzasadnieniu.

.